

C/2024/1521

26.2.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 20 września 2023 r. w sprawie T-450/21, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 29 listopada 2023 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-729/23 P)

(C/2024/1521)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: I. Herranz Elizalde, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Republika Francuska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku z dnia 20 września 2023 r. w sprawie T-450/21 oraz
- rozstrzygnięcie sprawy co do istoty i uwzględnienie żądania stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy:

Naruszenie art. 31 rozporządzenia delegowanego 640/2014 ⁽¹⁾, art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego 639/2014 ⁽²⁾ i art. 63 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1306/2013 ⁽³⁾.

1. **Sąd popełnił błąd w opisie spornego zachowania i właściwych ram prawnych.** Zaskarżony wyrok jest obciążony błędem z uwagi na to, że Sąd określił w nim sporne zachowanie, pomijając element, który stanowi „wniosek o przyznanie pomocy” i z uwagi na to, że określił ramy prawne bez uwzględnienia szczegółowych przepisów wprowadzających kary za opóźnione zgłoszenia dotyczące przemieszczania zwierząt.
2. **Sąd popełnił błąd, uznając, że wniosek o przyznanie pomocy dotyczącej zwierząt kwalifikujących się do przyznania wsparcia, jest zachowaniem, za które może grozić kara:** i) brak uzasadnienia; ii) błąd ze względu na zastosowanie wykładni literalnej, kontekstualnej i historycznej; iii) błąd w określeniu celu interpretowanych przepisów i w stosowaniu zasad proporcjonalności i skuteczności ze względu na to, że celem spornego przepisu jest ochrona interesów finansowych, a sporne kary nie są konieczne do jego realizacji, skutkiem czego są one nieproporcjonalne. Ponadto sporne kary pozbawiają skuteczności art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego 639/2014; iv) naruszenie zasady „ne bis in idem” – art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej [zwanej dalej „Kartą”], ze względu na to, że w zaskarżonym wyroku zrównano zachowanie zagrożone karą i cel spornego przepisu z zachowaniem i celem innych przepisów karnych; v) błąd ze względu na uznanie, że reforma z 2021 r. stanowi mniej restrykcyjny przepis karny i pomocniczo naruszenie art. 49 ust. Karty ze względu na niezastosowanie go z mocą wsteczną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 181, s. 48).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. 2014, L 181, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

3. **Sąd popełnił błąd, uznając, że we wniosku o przyznanie pomocy wskazano zwierzęta, co do których w rejestrze zwierząt stwierdzono, że nie kwalifikują się do wsparcia:** Naruszenie art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia delegowanego 640/2014 i art. 21 ust. 4 rozporządzenia 809/2014 ⁽⁴⁾.

Zarzut drugi:

Naruszenie zasady pewności prawa i zasady legalności, o której mowa w art. 49 Karty. W zaskarżonym wyroku po uznano, że istnieje obowiązek nałożenia kar w drodze rozumowania przez analogię. Ramy prawne nie są wystarczająco jasne, by twierdzić, że za sporne zachowania należało karać.

Zarzut trzeci:

Naruszenie skutecznej ochrony prawnej, brak uzasadnienia i naruszenie art. 34 ust. 3–5 rozporządzenia wykonawczego 809/2014.

1. **Naruszenie skutecznej ochrony prawnej:** Sąd nie orzekł w przedmiocie argumentów dotyczących pierwszej części korekty finansowej.
2. **Brak uzasadnienia. W zastosowanym przepisie nie przewidziano spornego zachowania.** W wyroku nie wyjaśniono, w jakim zakresie Królestwo Hiszpanii naruszyło wspomniany przepis.
3. **Naruszenie art. 34 ust. 3–5 rozporządzenia wykonawczego 809/2014.** W przepisie tym nie wprowadzono żadnego konkretnego obowiązku, by współczynnik błędu próbki losowej był zawsze niższy niż współczynnik dotyczący próbki opartej na ryzyku.

Zarzut czwarty:

Naruszenie zasady niedyskryminacji między agencjami płatniczymi: W zaskarżonym wyroku pomyłono wykazanie sytuacji porównywalnej i różnicy w traktowaniu z uzasadnieniem tej różnicy w traktowaniu oraz zaskarżony wyrok jest obarczony błędem z uwagi na to, że Sąd nałożył w nim na Królestwo Hiszpanii ciężar dowodu w wykazaniu, iż różnica w traktowaniu była nieuzasadniona.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 227, s. 69)